

[Arbejds- og boligministeren.]

gældende midlertidige lovgivning på dette område forlænget i 2 måneder for at give rigsdagen tid til at færdigbehandle lejelovsforlaget.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale forslagene til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om midlertidig forlængelse af visse bestemmelser i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte.*

Den 28. oktober 1949 fremsatte jeg her i det høje ting forslag til lov om ændringer i byggestøttelovgivningen m. m.

Forslaget, der indeholdt en række efter min mening meget påkrævede og meget ønskelige ændringer i den gældende byggestøttelovgivning, blev efter første behandling her i tinget henvist til et udvalg.

Udvalget har endnu ikke kunnet tilendebringe behandlingen af forslaget, hvilket jeg forsåvidt må beklage, som det er mig bekendt, at der i byggekredse knyttes store forventninger til denne lovgivning, og det er mig også bekendt, at der desværre vises nogen tilbageholdenhed med at sætte nyt byggeri i gang, så længe man ikke kender lovforslagets skæbne. Man kan derfor ikke udelukke den mulighed, at der indenfor boligbyggeriets område vil vise sig nogen tilbagegang sammenlignet med, hvad der blev bygget i 1949 og med, hvad vi regner med der vil blive bygget i 1950.

Imidlertid er der to bestemmelser i den gældende byggestøttelov, hvis gyldighed udløber den 31. marts 1950, og som det derfor er nødvendigt nu at forlænge, hvis byggestøttereglerne ikke ligefrem skal forringes. Folketingsudvalget angående lovforslaget har derfor den 17. marts 1950 enstemmigt henstillet til mig at fremsætte forslag til lov, hvorefter tidsbegrænsningerne i disse bestemmelser forlænges i 2 måneder, nemlig til den 31. maj 1950.

De bestemmelser, det drejer sig om, er følgende:

1. Bestemmelsen i lovens § 50, hvorefter lån, der ydes i et af finansårene 1946-47—1949-50 til forretningsmæssigt boligbyggeri, til opførelse af et parcel- eller rækkehus eller høj bebyggelse med ikke over 36 lejligheder, sammen med foran-

stående prioriteter højst må udgøre 75 pct. af enten ejendommens anskaffelsessum eller værdi.

2. Lovens kapitel XI. Efter dette kapitel kan ministeren indenfor et beløb af 1 mill. kr. i hvert finansår fra og med finansåret 1946—47 til og med finansåret 1949—50 yde lån til delvis dækning af udgifterne ved supplering af udstyret i beboelsesejendomme, der på grund af de under og efter krigen 1939—45 værende vanskeligheder med hensyn til fremskaffelsen af bygningsmaterialer ikke har kunnet færdiggøres eller ikke er blevet forsynet med sådant teknisk udstyr, som enten var planlagt ved byggeforetagendets påbegyndelse, eller som under hensyn til ejendommens karakter eller beliggenhed må anses som sædvanligt ved en ejendom af den pågældende art.

I det lovforslag, jeg har forelagt det høje ting den 28. oktober 1949, er tidsbegrænsningen af de pågældende bestemmelser foreslået ophævet, således at bestemmelserne forbliver gældende for samme periode som lovens øvrige udlånsregler, nemlig til udgangen af finansåret 1953—54.

I overensstemmelse med folketingsudvalgets henstilling har jeg ved nærværende lovforslag foreslået, at disse bestemmelsers gyldighed forlænges indtil den 31. maj 1950, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til udvalget i henhold til grundlovens § 45 (i stedet for Bjørner).

Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for Bjørner valgtes *Tholstrup*.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1873; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 749).